

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 874/2016-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. apríla 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkýň Ivetty Macejkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Jany Baricovej v konaní o sťažnosti [REDAKČIA], [REDAKČIA], právne zastúpenej advokátom JUDr. Milošom Papcunom, advokátska kancelária, Vajanského 5270/1A, Piešťany, ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 183/2010, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČIA] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 183/2010 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 183/2010 p r i k a z u j e k o n ať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadostúčinenie v sume 3 500 € (slovom tritisícpäťsto eur), ktoré jej je Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. [REDACTED] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 303,16 € (slovom tristotri eur a šesťnásť centov), ktorú je Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. Miloša Papcuna, Vajanského 5270/1A, Piešťany, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. októbra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 183/2010.

2. Okresnému súdu bola 22. septembra 2010 proti sťažovateľke v procesnom postavení žalovanej doručená žaloba [REDACTED] (ďalej len „žalobca“) o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na Okresnom úrade Piešťany, katastrálnom odbore, [REDACTED], Katastrálne územie [REDACTED] – parcely registra „C“: parc. č. [REDACTED] zastavané plochy a nádvorcia vo výmere [REDACTED] a stavby: predajňa potravín, súpisné číslo [REDACTED] na parc. č. [REDACTED], ktoré sú vo vlastníctve žalobcu v časti B/1 v spoluvlastníckom podiele ½ k celku a žalovanej v časti B/2 v spoluvlastníckom podiele ½ k celku. Sťažovateľka 3. júna 2011 doručila okresnému súdu vzájomný návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Od začatia konania prešlo 6 rokov a súd dosiaľ vo veci nenariadil pojednávanie, a tým ani právoplatne nerozhodol, čo je podľa sťažovateľky z ústavného hľadiska neospravedliteľné.

3. Sťažovateľka v odôvodnení svojej sťažnosti uviedla:

«Predmetom namietaného konania je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam resp. vzájomný návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením. Ide o vec, ktorá patrí po právnej stránke k štandardnej agende všeobecných súdov a existuje k nej stabilizovaná judikatúra všeobecných súdov. ESLP zdôrazňuje aj stupeň starostlivosti, ktorý je potrebný venovať jednotlivému konaniu, ktorý závisí aj od významu, ktorý je pre sťažovateľa podstatný - ochrana vlastníckeho práva ako základného ľudského práva zaručeného v čl. 20 Ústavy SR v spojení s § 123 Obč. zák., ktoré sťažovateľka nezneužíva na ujmu práv iných spoluvlastníkov..

Na odstránenie nezákonného stavu sťažovateľka prostredníctvom právneho zástupcu listom doručeným na Okresný súd Piešťany dňa 03.10.2011 upozornila súd prvej inštancie na prieťahy v konaní.

Okresný súd Piešťany listom zo dňa 28.10.2011 sp. zn. Spr.607/2011 sťažovateľke oznámil, že je zrejmé, že k prieťahom v konaní došlo, tento nedostatok však nebol spôsobený subjektívnym zavinením zákonnej sudkyne, ktorá má vysoký počet nevybavených vecí vo svojom oddelení, medzi ktorými sú prevažne veci vyžadujúce si prednostné vybavenie.»

4. Sťažovateľka v sťažnosti ďalej uviedla:

„Z chronológie postupu súdu vyplýva, že súd prvej inštancie odo dňa začatia konania - od 22.09.2010 až do 1.10.2012 vykonával ročne viacero úkonov, hoci termín pojednávania určený nebol. Od 02.10.2012 až do 24.10.2014 - počas dvoch rokov nevykonával žiaden úkon. Od 25.10.2014 až do dňa podania tejto sťažnosti zo strany súdu nebol vykonaný žiaden úkon s výnimkou pridelenia spisu na prejednanie a rozhodnutie zákonnému sudcovi [REDAKOVANÉ] (dňa 29.01.2016) resp. [REDAKOVANÉ] (02.08.2016).“

5. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené čl. 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/183/2010 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Piešťany vo veci vedenej pod sp.zn. 5C/183/2010 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume predstavujúcej 3 500,00 € (slovom: tritisíc päťsto eur), ktoré jej je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 303,16 € ktorú jej je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Miloša Papcuna, advokáta, so sídlom 921 01 Piešťany, Vajanského 5270/1A do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

6. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 874/2016-8 z 13. decembra 2016 prijal sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v rozsahu namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 183/2010.

7. Ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vyzval predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrila k prijatej sťažnosti a oznámila, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

8. Predsedníčka okresného súdu na výzvu ústavného súdu reagovala podaním zo 6. februára 2017, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 13. februára 2017. Vo svojom vyjadrení predsedníčka okresného súdu okrem iného uviedla:

„Predmetom konania je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, kde po doručení žaloby na súd 22.9.2010 bol dňa 3.6.2011 doručený vzájomný návrh žalovanej. Následne súd vykonával úkony spojené s ohodnotením nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania, za účelom vyrubenia súdneho poplatku.

Vzhľadom k tomu, že vo veci došlo viac krát k zmene zákonného sudcu, kde z dôvodu, že z Okresného súdu Piešťany od roku 2011 doposiaľ odišlo až 7 sudcov, po ktorých bolo

potrebné prerozdeľovať veľké množstvo spisov, nebolo v danej právnej veci dlhší čas z tohto dôvodu konané. Pri prerozdeľovaní viac ako 600 až 800 vecí v pojednávacej agende od odchádzajúceho sudcu do ostatných senátov sudcov, ktorí majú sami viac ako 700 vecí v pojednávacej agende, má za následok nemožnosť vo všetkých takto prerozdelených veciach tieto naštudovať a vytýčiť v nich termín pojednávania.“

9. V závere svojho vyjadrenia zo 6. februára 2017 predsedníčka okresného súdu uviedla, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania v zmysle § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Na vyjadrenie okresného súdu reagovala sťažovateľka svojím stanoviskom z 21. februára 2017, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 24. februára 2017, v ktorom sa vyjadrila len v tom rozsahu, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania, keďže od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

11. Ústavný súd upustil so súhlasom všetkých účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

12. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

13. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

14. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

15. Podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde od ústneho pojednávania môže ústavný súd so súhlasom účastníkov konania upustiť, ak od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

16. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

17. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd sťažnosti vyhovie, v náleze vysloví, ktoré základné právo alebo sloboda a ktoré ustanovenie ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy sa porušili, a akým právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa základné právo alebo sloboda porušili.

Podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal podľa osobitných predpisov.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

18. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

III.

19. Zo spisu okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 5 C 183/2010 zistil ústavný súd tieto rozhodné skutočnosti:

Dňa 22. septembra 2010 doručil žalobca okresnému súdu žalobu o zrušenie podielového spoluvlastníctva proti sťažovateľke. Spis bol pridelený sudkyňi [REDACTED].

Dňa 3. júna 2011 podala sťažovateľka na okresnom súde vzájomný návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam reálnym rozdelením.

Dňa 5. októbra 2011 vyzval okresný súd žalobcu aj žalovaného, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy oznámili okresnému súdu hodnotu nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve pre účely vyrubenia súdneho poplatku.

Dňa 11. apríla 2012 vyzval okresný súd tri realitné kancelárie o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní aktuálnej trhovej ceny obdobných nehnuteľností v rovnakej lokalite.

Dňa 26. júla 2012 boli okresnému súdu doručené odpovede dvoch realitných kancelárií, ktoré obsahovali oznámenie o aktuálnej trhovej cene obdobných nehnuteľností.

Dňa 17. septembra 2012 okresný súd vyzval ďalšiu realitnú kanceláriu o poskytnutie súčinnosti pri oznámení aktuálnej trhovej ceny obdobných nehnuteľností a zároveň výzvou urgovoval jednu z realitných kancelárií, ktorá na jeho predchádzajúcu výzvu nereagovala.

Dňa 24. septembra 2012 a 1. októbra 2012 boli okresnému súdu doručené odpovede oslovených realitných kancelárií.

Dňa 24. októbra 2014 vydal okresný súd uznesenie sp. zn. 5 C 183/2010, v ktorom priznal jednej z oslovených realitných kancelárií náhradu vecných nákladov za určenie ceny nehnuteľnosti, ktoré si v konaní uplatnila.

Dňa 24. októbra 2014 vyzval okresný súd navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 29. januára 2016 bol spis pridelený sudcovi [REDACTED].

Dňa 2. augusta 2016 bol spis pridelený sudkyňi [REDACTED].

Dňa 5. decembra 2016 okresný súd vyzval žalobcu aj žalovaného, aby sa v lehote 15 dní vyjadrili k podanej žalobe, a k vzájomnému návrhu.

IV.

20. Podstatou sťažnosti je sťažovateľkou namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 183/2010, ktoré v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (3. októbra 2016) trvalo už viac ako 6 rokov, pričom toto sťažovateľkou napadnuté konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 183/2010 nebolo doteraz právoplatne skončené, t. j. v čase rozhodovania ústavného súdu trvá takmer 6 a pol roka.

21. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 305/2010).

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý určuje, že súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

22. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02 a iné) zohľadňoval tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníkov súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov (I. ÚS 19/00). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

23.1 Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, predmetom konania vedeného na okresnom súde je rozhodovanie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov, a teda sa nevymyká bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

23.2 Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd nezistil také skutočnosti, ktoré by v súvislosti s doterajšou dĺžkou napadnutého konania bolo potrebné pripísať na ťarchu sťažovateľky. Sťažovateľka bola v doterajšom priebehu súdneho konania súčinná a svojím správaním žiadnym spôsobom neprispela k predĺženiu doterajšej dĺžky napadnutého konania, čo netvrdí ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti sťažovateľky.

23.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Občianske súdne konanie, ktoré ku dňu rozhodovania ústavného súdu trvá 6 a pol roka bez toho, aby okresný súd vo veci meritórne rozhodol, možno už len na základe posúdenia tohto neprimeraného obdobia považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy. Takáto zdĺhavosť konania totiž v princípe predlžuje

stav právnej neistoty dotknutej osoby do tej miery, že sa jej právo na súdnu ochranu stáva iluzórnym, a teda ho ohrozuje vo svojej podstate (m. m. I. ÚS 66/03, II. ÚS 367/2013).

Z prehľadu procesných úkonov, ktoré ústavný súd zo súdneho spisu zistil, vyplýva, že okresný súd vyrubil súdny poplatok za konanie až 24. októbra 2014 a od podania žaloby 22. septembra 2010 do tohto momentu boli jeho jedinými procesnými úkonmi v konaní výzvy adresované realitným kanceláriám na poskytnutie súčinnosti pri zistení aktuálnej trhovej ceny nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu. Ani po vyrubení súdneho poplatku však okresný súd v danej veci nekonal. Jediným procesným úkonom, ktorý v období po vyrubení súdneho poplatku ústavný súd zo súdneho spisu identifikoval, bola výzva adresovaná žalobcovi aj žalovanej na vyjadrenie sa k žalobe a k vzájomnému návrhu žalovanej, ktorý okresný súd realizoval až 5. decembra 2016.

Vzhľadom na celkovú dĺžku konania a skutočnosť, že okrem zisťovania aktuálnej trhovej ceny nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu, pre účely vyrubenia súdneho poplatku, ktorý bol aj tak vyrubený neskoro, okresný súd vo veci nekonal a za obdobie 6 a pol roka nebolo vo veci nariadené ani jediné pojednávanie, nepovažoval ústavný súd za potrebné poukazovať na jednotlivé obdobia nečinnosti okresného súdu (I. ÚS 668/2013).

Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas 6 a pol roka okresný súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako žalovaná v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným priesťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu.

Na obranu okresného súdu, podľa ktorého k priesťahom dochádza z dôvodu nedostatočného personálneho obsadenia súdu, nie je možné prihliadať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priesťahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí - a teda vykonanie spravodlivosti - bez zbytočných priesťahov. I keď nie všetky nástroje

na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobo obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03).

24. Vzhľadom na uvedené ústavný súd, berúc do úvahy celý doterajší priebeh namietaného konania, konštatuje, že namietaným postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 183/2010 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu s'ťažovateľkou označeného práva. Ústavný súd preto vyslovil porušenie základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 1.

25. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany s'ťažovateľke ústavný súd zároveň prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku).

V.

26. Ak ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva boli podľa odseku 1 porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

27. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne

o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

28. Sťažovateľka sa v súvislosti s namietaným porušením práv postupom okresného súdu domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 3 500 €.

29. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku.

Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľke aj finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde, pričom ústavný súd podľa zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky - najmä vzhľadom na celkové trvanie napadnutého konania a nečinnosť okresného súdu - považuje za primerané v sume 3 500 €, t. j. finančné zadosťučinenie v sume požadovanej sťažovateľkou (bod 3 výroku).

VI.

30. Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania, ktoré vznikli sťažovateľke v súvislosti s jej právnym zastupovaním právnym zástupcom advokátom [REDACTED] v konaní pred ústavným súdom (bod 4 výroku).

31. Sťažovateľka si v sťažnosti uplatnila nárok na náhradu trov konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava, podanie sťažnosti z 3. októbra 2016) v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych

služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2016 predstavuje sumu 143 € (§ 11 ods. 3 vyhlášky) a režijný paušál 8,58 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky), t. j. sťažovateľka si uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške celkom 303,16 €. Ústavný súd priznal sťažovateľke úhradu trov konania za dva úkony právnej služby v roku 2016 a o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto nálezu.

32. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. apríla 2017